

Sygn. akt IV KO 56/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie zażalenia **Z. G.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 7 kwietnia 2020 r., sygn. akt PR Ds. (...), o umorzeniu śledztwa, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2020 r. wniosku Sądu Rejonowego w K. zawartego w postanowieniu z dnia 22 maja 2020 r., sygn. akt IV Kp (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

przekazać zażalenie Z. G. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 maja 2020 r., sygn. akt IV Kp (...), Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia Z. G. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 7 kwietnia 2020 r. o umorzeniu śledztwa o czyny z art. 231 § 1 k.k. polegające na niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych: Prezesa Sądu Okręgowego w K. , Prokuratora Okręgowego w K. oraz Komendanta Wojewódzkiego Policji w K.. W przekonaniu sądu występującego z wnioskiem rozpoznanie wniesionego zażalenia przez sędziów sądu właściwego miejscowo w sytuacji, gdy zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa objęty jest m.in. prezes sądu nadzrędnego, mogłoby wpływać na swobodę orzekania lub stwarzać w odbiorze społecznym oraz

skarżącego przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pomimo podzielanego przez ten skład Sądu Najwyższego poglądu o wyjątkowości instytucji określonej w art. 37 k.p.k. oraz wynikającego stąd nakazu ścisłej interpretacji, co ma szczególne znaczenie w sprawach, w których wniosek w tym trybie składany jest przez sąd właściwy do kontroli orzeczenia zapadłego w toku postępowania przygotowawczego (zob. postanowienie Sądu najwyższego z dnia 11 kwietnia 2018 r., IV KO 22/18), inicjatywa Sądu Rejonowego w K. zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodzić się należy w szczególności ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że okoliczność, iż sprawa, w której wydano postanowienie o umorzeniu śledztwa dotyczy m.in. prezesa sądu nadrzędnego powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd niższego rzędu z obszaru działania tego sądu okręgowego, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Ścisłe powiązanie czynów zarzucanych poszczególnym osobom w związku z wykonywaniem czynności służbowych, w tym również przez Prezesa Sądu Okręgowego w K., a więc jednostki nadrzędnej nad wnioskującym sądem, nawet przy pełniej bezstronności i prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia nie daje gwarancji, że uniknie się spekulacji – wprawdzie bez wątpienia niesłusznych, lecz ze wszech miar realnych – co do wpływu tego powiązania na ostateczny wynik sprawy.

Podkreślić należy, że skarżący w swoich licznych wystąpieniach konsekwentnie kwestionuje zapadające w jego sprawach orzeczenia. Świadczy to o długotrwałym zaangażowaniu pokrzywdzonego w postępowania toczące się w sądach z właściwości Sądu Okręgowego w K., co w przekonaniu Sądu Najwyższego dodatkowo uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu spoza tego obszaru.

Z tych względów jako sąd właściwy do rozpoznania zażalenia wskazano Sąd Rejonowy w G. położony w relatywnie najbliższej odległości od miejsca zamieszkania Z. G. .